

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA



EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

74/08. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2008. október 16.

A Bíróság C-527/06. sz. ügyben hozott ítélete

R. H. H. Renneberg kontra Staatssecretaris van Financiën

A MUNKAVÉGZÉS HELYE SZERINTI TAGÁLLAMBAN ADÓKÖTELES JÖVEDELEM KISZÁMÍTÁSA SORÁN – BIZONYOS KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT – A LAKÓHELY SZERINTI TAGÁLLAMBAN FEKVŐ LAKÓINGATLANHOZ KAPCSOLÓDÓ NEGATÍV JÖVEDELMEKET IS FIGYELEMBE KELL VENNI

Ez az eset áll elő, ha e negatív jövedelmek, azaz a lakóingatlan bérleti értéke és a törlesztett jelzálogkölcsön kamatai különbségének figyelembevétele a lakóhely szerinti tagállamban nem lehetséges, és az adózó adóköteles jövedelmének túlnyomó része a munkavégzés helye szerinti tagállamban végzett tevékenységből származik.

R. H. H. Renneberg, holland állampolgár Hollandiából Belgiumba helyezte át lakóhelyét. Az utóbbi tagállamban az 1996-os és az 1997-es év során a saját tulajdonát képező lakóingatlanban lakott, amelynek 1993-ban történt megvásárlását egy holland banktól felvett jelzálogkölcsönből finanszírozta.

1996-ban és 1997-ben R. H. H. Renneberg a hollandiai Maastricht város önkormányzatának alkalmazásában állt. Az említett két évben munkaviszonyból származó összes jövedelmét Hollandiában szerezte.

R. H. H. Renneberg az 1996. és az 1997. adóévben Hollandiában szerzett jövedelmének megadóztatása során eredménytelenül kérte a belgiumi lakóingatlanához kapcsolódó negatív jövedelem levonását. A levonási kérelem a lakóingatlan bérleti értéke és a törlesztett jelzálogkölcsön kamatainak különbségére vonatkozott.

R. H. H. Renneberg, aki belgiumi lakosként Hollandiában dolgozik – a Hollandiában munkát végző és ott lakóhellyel rendelkező személyektől eltérően –, a holland jogszabályok alapján a Hollandiában szerzett jövedelmei adóalapjának megállapítása során nem jogosult kérni a belgiumi fekvésű ingatlanából származó negatív jövedelmei figyelembevételét.

E körülmények között a végső fokon eljáró Hoge Raad der Nederlanden azt kérdést intézte a Bírósághoz, hogy ellentétes-e a munkavállalók szabad mozgásával az, hogy az olyan adózó, aki nem rendelkezik lakóhellyel abban a – munkavégzés helye szerinti – tagállamban, ahol adóköteles jövedelmének túlnyomó részét szerzi, e jövedelem adóalapjának megállapítása során nem veheti figyelembe azokat a negatív jövedelmeket, amelyek a más tagállamban található

lakóingatlanból származnak, míg a munkavégzés helye szerinti tagállamban lakóhellyel rendelkezők élhetnek ezzel a lehetőséggel.

A Bíróság először is elveti azt az érvet, amely szerint tisztán belső helyzetről van szó. Minden, a lakóhelyétől eltérő tagállamban kereső tevékenységet folytató közösségi állampolgár lakóhelyétől vagy állampolgárságától függetlenül a közösségi jog hatálya alá tartozik.

A fentiekén kívül a Bíróság hivatkozik az állandó ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a Szerződés személyek szabad mozgására vonatkozó rendelkezései összességének célja, hogy a közösségi állampolgárok számára megkönnyítse bármilyen szakmai tevékenység gyakorlását az Európai Közösség területén belül, és azokkal ellentétes minden olyan intézkedés, amely hátrányosan érinti őket, amikor valamely másik tagállam területén kívánnak gazdasági tevékenységet folytatni.

Az említett ítélkezési gyakorlat olyan intézkedésekre vonatkozik, amelyek olyan közösségi állampolgárokat érinthetnek hátrányosan, akik a lakóhelyüktől eltérő tagállam területén kívánnak gazdasági tevékenységet folytatni; közéjük tartoznak különösen azok a közösségi állampolgárok, akik lakóhelyük más tagállamba való áthelyezését követően továbbra is egy bizonyos tagállamban kívánnak gazdasági tevékenységet folytatni.

A jelen esetben a külföldi illetőségű adózókkal szemben kevésbé előnyös bánásmódot alkalmaznak, mint amilyen bánásmódot a belföldi illetőségű adózók élveznek.

A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata alapján megállapítható, hogy közösségi egységesítési vagy harmonizációs intézkedések hiányában a tagállamok továbbra is hatáskörrel rendelkeznek a jövedelmek és a vagyon adózási követelményeinek meghatározására annak érdekében, hogy elkerüljék a kettős adóztatást. Ilyen körülmények között a tagállamok a kettős adóztatás elkerülésére kötött kétoldalú egyezmények keretében, adóztatási joghatóságuk megosztása érdekében szabadon rögzíthetik a kapcsoló elveket.

Az adóztatási joghatóság fent említett megosztása azonban nem teszi lehetővé a tagállamok számára, hogy a Szerződésben biztosított szabadságokkal ellentétes intézkedéseket alkalmazzanak.

A Bíróság megállapítja, hogy az R. H. H. Renneberg által kért adócsökkentésnek a holland adóhatóságok általi elutasítása nem abból következik, hogy a Belgium és Hollandia között a kettős adózás elkerülésére kötött egyezmény az adózók ingatlanból származó, az említett egyezmény hatálya alá tartozó jövedelmének megadóztatását annak a tagállamnak a joghatósága alá utalja, amelynek területén az érintett ingatlan található, hanem valójában attól függ, hogy az adózók rendelkeznek-e Hollandiában belföldi illetőséggel.

Amennyiben az R. H. H. Renneberghez hasonló személy annak ellenére, hogy egy bizonyos tagállamban rendelkezik lakóhellyel, adóköteles jövedelme lényeges részét más tagállamban, munkaviszony keretében végzett tevékenységből szerzi anélkül, hogy a lakóhelye szerinti tagállamban számottevő jövedelemre tenne szert, helyzete – teherviselő képességének figyelembevételét tekintetében –, a munkavégzés helye szerinti tagállam szempontjából objektíven összehasonlítható az e tagállamban lakóhellyel rendelkező olyan személy helyzetével, aki ugyanott végez munkavégzésre irányuló tevékenységet.

A közösségi jog az R. H. H. Rennebergéhez hasonló esetekben tehát főszabály szerint azt követeli meg, hogy a munkavégzés helye szerinti tagállam adóhatósága – az utóbbi

államban adóköteles jövedelmek adóalapjának megállapítása során – vegye figyelembe a lakóhely szerinti tagállamban fekvő lakóingatlanhoz kapcsolódó negatív jövedelmeket.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Elérhető nyelvek: ES DE EL EN FR IT HU NL PL PT

Az ítélet teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=HU&Submit=rechercher&numaff=C-527/06>

Az ítéletek szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028